

KINH MƯỜI THIÊN NGHIỆP

HT Trí Quang dịch

---o0o---

Nguồn

<http://www.hoavouu.com>

Chuyển sang ebook 10-06-2014

Người thực hiện :

Nguyễn Ngọc Thảo - thao_ksd@yahoo.com.vn

Tuyết Nhung - tuyetnhungbc1617@yahoo.com.vn

Dũng Trần - dungxtr2004@gmail.com

Nam Thiên - namthien@gmail.com

[Link Audio Tại Website http://www.phapthihoi.org](http://www.phapthihoi.org)

---o0o---

Tôi nghe như vậy.

Một thời Đức Thế Tôn ở tại cung điện của chú tể Đại dương, cùng với chúng đại tỳ kheo tám ngàn vị và chúng đại bồ tát ba mươi hai ngàn vị.

Lúc ấy Đức Thế Tôn nói với chúa tể Đại dương, rằng hết thảy chúng sinh do tâm tư tưởng khác nhau nên tạo nghiệp khác nhau, vì vậy mà có sự luân chuyển trong mọi nẻo đường.

Chúa tể Đại dương, ông thấy chằng bao nhiêu thân hình màu sắc và chủng loại khác nhau trong đại hội và trong biển cả này? Mọi sự khác nhau như vậy toàn do tâm tạo ra thân nghiệp khẩu nghiệp ý nghiệp hoặc lành hoặc dữ mà thành ra.

Nhưng tâm thì không có hình sắc để có thể nhận thấy. Nó chỉ do các pháp không thật tập hợp lại mà phát khởi ra, hoàn toàn không có chủ thể: không phải bản ngã và sở hữu của bản ngã. Dầu rằng tùy nghiệp mà biểu hiện khác nhau, nhưng thật sự trong đó không có cái chủ thể tạo tác. Do vậy, các pháp toàn là không thể tư duy mô tả, thực chất giống như huyễn ảo. Người có trí tuệ biết như vậy thì hãy tu tập thiện nghiệp. Từ thiện nghiệp này mà có ra thân thể thì toàn bộ đẹp đẽ, ai nhìn cũng không chán.

Chúa tể Đại dương, ông hãy nhìn thân thể của Như Lai. Thân thể này do hàng trăm hàng ngàn hàng ức thiện nghiệp sinh ra, nên tướng hảo trang nghiêm,

ánh sáng rực rỡ, khuất mờ cả đại hội, đến nỗi ánh sáng của vô số Đại tự tại và Đại phạn vương cũng không rõ ra được. Ai chiêm ngưỡng thân thể ấy của Như Lai cũng đều lóa mắt. Ông lại nhìn hình sắc trang nghiêm và trong sáng của các vị đại sĩ. Tất cả toàn do tu tập thiện nghiệp mà có. Rồi kia nữa, những vị uy thế lớn lao của tám bộ loại cũng do thiện nghiệp mà ra. [Ông lại quan sát] thân hình và sắc tướng xấu xí, lớn có nhỏ có, của bao loại chúng sinh trong đại dương này, toàn do đủ loại tư tưởng của tâm họ làm ra các ác nghiệp nơi thân miệng ý, tùy ác nghiệp ấy mà ai cũng tự nhận lấy kết quả.

[Quan sát thấy như thế rồi], ông nên tu học [nguyên lý nhân quả] như vậy, lại làm cho chúng sinh cũng thấu triệt nguyên lý nhân quả ấy, cùng nhau tu tập thiện nghiệp. Đối với nguyên lý nhân quả, ông hãy có quan điểm chính xác, không hề dao động - không rơi vào loại quan điểm mất hẳn hay rơi vào loại quan điểm thường còn. Nên đối với các ruộng phước, các người cũng biết vui vẻ tôn kính, cung phụng, và do vậy mà các người cũng sẽ được nhân loại và chư thiên tôn kính, cung phụng.

Chúa tể Đại Dương, [do những điều Như Lai đã nói trên đây mà] ông nên biết bồ tát có một cách có năng lực cắt đứt mọi khổ não trong các đường dữ. Một cách ấy là gì, là ngày đêm thường xuyên nhớ nghĩ và chiêm nghiệm về thiện nghiệp, làm cho thiện nghiệp tăng lên trong mỗi ý nghĩ, không cho tơ tóc ác nghiệp nào xen vào. Như vậy là có năng lực làm cho ác nghiệp đứt hẳn, thiện nghiệp tròn đầy, thường được thân gần các đức Phật đà, các vị bồ tát, các bậc thánh giả.

Nhưng thiện nghiệp [là gì,] là cái mà thân thể nhân loại và thân thể chư thiên, tuệ giác thanh văn, tuệ giác độc giác và tuệ giác Phật đà, tất cả đều do cái ấy làm căn bản mà được thành tựu, nên gọi cái ấy là thiện nghiệp. Thiện nghiệp này chính là mười thiện nghiệp. Mười thiện nghiệp là những gì, là [thân thì] từ bỏ vĩnh viễn sự làm sát sinh, sự làm trộm cướp và sự làm tà hạnh; [miệng thì từ bỏ vĩnh viễn] sự nói dối trá, sự nói ly gián, sự nói thô ác và sự nói thêu dệt; [ý thì từ bỏ vĩnh viễn] sự nghĩ tham dục, sự nghĩ giận dữ và sự nghĩ tà kiến.

Chúa tể Đại dương, từ bỏ sự làm sát sinh thì thực hiện mười sự hết bất an. Mười sự ấy là gì? Một là ban cho các loại chúng sinh sự không sợ hãi. Hai là thường sinh tâm từ bi rộng lớn đối với các loại chúng sinh. Ba là cắt đứt vĩnh viễn mọi thói quen giận dữ. Bốn là cơ thể thường không bệnh tật. Năm là sống lâu. Sáu là thường được sự giữ gìn của những kẻ không phải loài người. Bảy là thường không ác mộng, ngủ hay thức đều yên vui. Tám là hết cả mọi sự thù oán, thù oán tự giải tỏa. Chín là không có sự sợ hãi về đường dữ. Mười là sinh mạng kết thúc thì sinh lên chư thiên. Đó là mười sự [(hết bất an)]. Nếu biết [đem sự từ bỏ làm sát sinh và mười sự hết bất an] hồi hướng về tuệ giác vô thượng thì về sau, khi thành Phật, sẽ được "sự sống lâu tự do theo ý muốn" của Phật.

Chúa tể Đại dương, từ bỏ sự làm trộm cướp thì thực hiện mười sự đáng tin cậy. Mười sự ấy là gì? Một là tài sản dồi dào, vua xấu, giặc cướp, nước lớn, lửa dữ và con hư không thể hủy diệt. Hai là lắng người thương mến. Ba là không ai lừa gạt. Bốn là chỗ nào cũng tán dương. Năm là không sợ tổn hại. Sáu là tiếng tốt lan tràn. Bảy là ở giữa công chúng không hề khiếp sợ. Tám là tài sản, sống lâu, tướng tốt, sức khỏe, yên vui và hùng biện đều toàn hảo, không khiếm khuyết. Chín là thường sẵn lòng cho người. Mười là sinh mạng kết thúc thì sinh lên chư thiên. Đó là mười sự [đáng tin cậy]. Nếu biết [đem sự từ bỏ làm trộm cướp và mười sự đáng tin cậy] hồi hướng về tuệ giác vô thượng thì về sau, khi thành Phật, sẽ được "tuệ giác vĩ đại và trong sáng" [của Phật].

Chúa tể Đại dương, từ bỏ sự làm tà hạnh thì thực hiện bốn sự người trí khen. Bốn sự ấy là gì? Một là các giác quan thuần hóa. Hai là rời hẳn sự náo động. Ba là đời ai cũng ca tụng. Bốn là vợ [chồng] không thể bị xâm phạm. Đó là bốn sự [người trí khen]. Nếu biết [đem sự từ bỏ làm tà hạnh và bốn sự người trí khen] hồi hướng về tuệ giác vô thượng thì về sau, khi thành Phật, sẽ được "cái tướng đại trượng phu nam căn ẩn mật" của Phật.

Chúa tể Đại dương, từ bỏ sự nói dối trá thì thực hiện tám sự chư thiên khen. Tám sự ấy là gì? Một là miệng thường sạch sẽ với mùi thơm của hoa sen. Hai là được người đời tin phục. Ba là nói là có chứng cứ, nhân loại và chư thiên đều kính mến. Bốn là thường đem lời tiếng khả ái mà an ủi mọi người. Năm là được ý thích siêu việt, thân miệng ý đều trong sáng. Sáu là nói thì không lầm lỡ, lòng thường vui vẻ. Bảy là nói năng trang trọng, nhân loại và chư thiên đều phụng hành. Tám là trí tuệ siêu việt, không ai chế ngự được. Đó là tám sự [chư thiên khen]. Nếu biết [đem sự từ bỏ nói dối trá và tám sự chư thiên khen] hồi hướng về tuệ giác vô thượng thì về sau, khi thành Phật, sẽ được "lời nói chân thật" của Phật.

Chúa tể Đại dương, từ bỏ sự nói ly gián thì thực hiện năm sự không thể hỏng. Năm sự ấy là gì? Một là được thân thể không thể hỏng, vì sự không ai hại được. Hai là được thân thuộc không thể hỏng, vì không ai phá được. Ba là được tín tâm không thể hỏng, vì thuận với thiện nghiệp cũ. Bốn là được pháp hạnh không thể hỏng, vì sự tu vững chắc. Năm là được thiện hữu không thể hỏng, vì không hề lừa dối. Đó là năm sự [không thể hỏng]. Nếu biết [đem sự từ bỏ nói ly gián và năm sự không thể hỏng] hồi hướng về tuệ giác vô thượng thì về sau, khi thành Phật, sẽ được "thân thuộc chánh tánh, ma quân ngoại đạo không thể làm cho nát rã" [của Phật].

Chúa tể Đại dương, từ bỏ sự nói thô ác thì thực hiện tám sự nói trong sáng. Tám sự ấy là gì? Một là nói chừng mực. Hai là nói hữu ích. Ba là nói hợp lý. Bốn là nói hay ho. Năm là nói thì tiếp nhận được. Sáu là nói thì được tin theo. Bảy là nói không chê được. Tám là nói ai cũng thích. Đó là tám sự [nói

trong sáng]. Nếu biết [đem sự từ bỏ nói thô ác và tám sự nói trong sáng] hồi hướng về tuệ giác vô thượng thì về sau, khi thành Phật, sẽ được toàn hảo "âm thanh Phạm thiên" của Phật.

Chúa tể Đại dương, từ bỏ sự nói thô dẹt thì thực hiện ba sự rất quyết định. Ba sự ấy là gì? Một là quyết định được sự thương mến của người có trí. Hai là quyết định có thể đem trí tuệ mà giải đáp đúng như sự thật về mọi câu hỏi. Ba là quyết định uy đức hơn hết đối với nhân loại và chư thiên, không có giả tạo. Đó là ba sự [rất quyết định]. Nếu biết [đem sự từ bỏ nói thô dẹt và ba sự rất quyết định] hồi hướng về tuệ giác vô thượng thì về sau, khi thành Phật, sẽ được "sự thọ ký toàn không vô hiệu" của Phật.

Chúa tể Đại dương, từ bỏ sự nghĩ tham dục thì thực hiện năm sự rất tự do. Năm sự ấy là gì? Một là thân miệng ý tự do, vì các quan năng đủ cả. Hai là tài sản tự do, vì những kẻ oán thù không thể chiếm đoạt. Ba là phước đức tự do, vì tùy ý muốn gì thì tài vật cũng có đủ cả. Bốn là ngôi vua tự do, vì những vật quý, lạ và đẹp, đều được phụng hiến. Năm là tài vật có được hơn cả trăm lần mong ước, vì xưa kia đã không keo lẩn. Đó là năm sự [rất tự do]. Nếu biết [đem sự từ bỏ nghĩ tham dục và năm sự rất tự do] hồi hướng về tuệ giác vô thượng thì về sau, khi thành Phật, sẽ được "sự cao nhất ba cõi, ai cũng tôn kính hiển cúng" [của Phật].

Chúa tể Đại dương, từ bỏ sự nghĩ giận dữ thì thực hiện tám sự làm đẹp dạ. Tám sự ấy là gì? Một là không có tính làm hại. Hai là không tính giận dữ. Ba là không có tính kiêu cao. Bốn là được tính ôn hòa chất trực. Năm là được tính từ bi của các bậc hiền thánh. Sáu là được tính thường đem lại lợi ích và yên vui cho chúng sinh. Bảy là thân hình và sắc tướng đều đẹp đẽ, trang nghiêm, mọi người ai cũng tôn kính. Tám là vì từ hòa ản nhĩ nên mau chóng sinh lên thế giới Phạm thiên. Đó là tám sự [làm đẹp dạ]. Nếu biết [đem sự từ bỏ nghĩ giận dữ và tám sự làm đẹp dạ] hồi hướng về tuệ giác vô thượng thì về sau, khi thành Phật, sẽ được "cái tâm không chướng ngại nên ai nhìn cũng không chán" [của Phật].

Chúa tể Đại dương, từ bỏ sự nghĩ tà kiến thì thực hiện mười sự thành quả tốt. Mười sự ấy là gì? Một là được ý thích chân thiện, đồng bạn chân thiện. Hai là tin tưởng sâu xa vào nhân quả, nên thà chết chứ không làm ác nghiệp. Ba là chỉ quy y Phật, không theo vị trời nào khác hay những vị đồng đẳng với vị trời ấy. Bốn là tâm lý ngay thẳng, quan điểm chính xác, rời hẳn tất cả mạng lưới thắc mắc về lý số tốt xấu. Năm là thường sinh trong nhân loại và chư thiên, không còn trở lại đường dữ. Sáu là vô lượng phước đức và tuệ giác dần dần thêm và hơn lên. Bảy là vĩnh viễn tách rời đường đi tà nguy, chỉ đi theo đường đi thánh chánh. Tám là không nổi dậy sự thân kiến, xả bỏ các thứ ác nghiệp. Chín là đứng vững trong sự thấy biết không chướng ngại. Mười là

không rơi vào các tai nạn. Đó là mùi sự [thành quả tốt]. Nếu biết [đem sự từ bỏ nghĩ tà kiến và mùi sự thành quả tốt] hồi hướng về tuệ giác vô thượng thì về sau, khi thành Phật, sẽ được "mau chóng thực hiện tất cả thành quả của Phật", [trong đó có sự] hoàn thành thân thông tư tại [của Ngài].

Bấy giờ Đức Thế Tôn lại dạy chúa tể Đại dương, rằng vị bồ tát nào y theo mười thiện nghiệp này, khi hành bồ tát hạnh, có thể từ bỏ sự làm sát sinh mà bồ thí, thì thường giàu tài sản bảo vật mà không ai chiếm đoạt được, sống lâu chứ không chết yểu, không bị những kẻ oán thù làm cho thương tổn tai hại. Từ bỏ sự làm trộm cướp mà bồ thí, thì thường giàu tài sản bảo vật mà không ai chiếm đoạt được, hơn hết tất cả, không ai sánh bằng, đủ mọi năng lực tập hợp đầy đủ kho tàng chánh pháp của chư Phật. Từ bỏ sự làm tà hạnh mà bồ thí, thì thường giàu tài sản bảo vật mà không ai chiếm đoạt được, gia đình trinh bạch, thuận hòa, [cha] mẹ, vợ [chồng] và con cái, không ai có thể nhìn họ bằng tâm lý dâm dục. Từ bỏ sự nói dối trá mà bồ thí, thì thường giàu tài sản bảo vật mà không ai chiếm đoạt được, không bị mọi sự phỉ báng, chấp trì chánh pháp, làm gì cũng chắc chắn hiệu quả y như nguyện ước. Từ bỏ sự nói ly gián mà bồ thí, thì thường giàu tài sản bảo vật mà không ai chiếm đoạt được, thân thuộc hòa thuận, ý thích đồng nhất, không bao giờ mâu thuẫn tương tranh. Từ bỏ sự nói thô ác mà bồ thí, thì thường giàu tài sản bảo vật mà không ai chiếm đoạt được, tập thể nào cũng vui vẻ quy ngưỡng, nói ra điều gì cũng được tin tưởng, tiếp nhận, không ai chống cự. Từ bỏ sự nói thêu dệt mà bồ thí, thì thường giàu tài sản bảo vật mà không ai chiếm đoạt được, nói không uổng lời, ai cũng kính trọng tiếp nhận, có thể tài tình cắt đứt mọi sự nghi hoặc. Từ bỏ sự nghĩ tham dục mà bồ thí, thì thường giàu tài sản bảo vật mà không ai chiếm đoạt được, có gì cũng đem biếu tặng, tin hiểu vững chắc, có đại uy lực. Từ bỏ sự nghĩ giận dữ mà bồ thí, thì thường giàu tài sản bảo vật mà không ai chiếm đoạt được, mau chóng tự thành tâm trí không chướng ngại, mọi bộ phận thân thể đều trang nghiêm, tốt đẹp, ai thấy cũng kính cũng mến. Từ bỏ sự nghĩ tà kiến mà bồ thí, thì thường giàu tài sản bảo vật mà không ai chiếm đoạt được, thường xuyên sinh vào gia đình chánh kiến và chánh tín, gặp Phật nghe Pháp cúng Tăng, không bao giờ quên mất tâm nguyện mong cầu đại bồ đề. Như thế đó là những sự lợi ích lớn lao mà bồ tát đạt được khi hành bồ tát hạnh, làm mười thiện nghiệp mà trang hoàng bằng thí độ. Ấy vậy, chúa tể Đại dương lấy phần chính yếu mà nói, làm mười thiện nghiệp mà trang hoàng bằng giới độ thì có năng lực phát sinh tất cả lợi ích chân thật trong Phật Pháp, đầy đủ chí nguyện vĩ đại; mà trang hoàng bằng nhẫn độ thì được ngữ âm toàn hảo của Phật, lại đủ mọi tướng tốt, vẻ đẹp; mà trang hoàng bằng tiền độ thì có năng lực hủy diệt sự thù nghịch của ma quân, nhập vào kho tàng chánh pháp của Phật; mà trang hoàng bằng định độ thì phát sinh được niệm, tuệ, tầm quý, khinh an; mà trang hoàng tuệ độ thì hủy diệt được mọi thứ quan điểm sai lầm của sự phân biệt.

[Lại nữa, cũng lấy phần chính yếu mà nói, làm mười thiện nghiệp] mà trang hoàng bằng từ vô lượng tâm, thì đối với chúng sinh không hề nổi dậy mọi sự quấy rối, tác hại; mà trang hoàng bằng bi vô lượng tâm thì thương xót chúng sinh đến nỗi không bao giờ chán họ, bỏ họ; mà trang hoàng bằng hỷ vô lượng tâm thì thấy ai có thiện nghiệp lòng mình không ghét không ganh; mà trang hoàng bằng xả vô lượng tâm, thì đối với cảnh ngộ thuận lòng hay cảnh ngộ trái ý không có tâm lý ưa thích hay tâm lý tức bực. [Làm mười thiện nghiệp] mà trang hoàng bằng bốn nhiếp pháp, thì thường xuyên cần cù giáo hóa hết thấy chúng sinh. [Làm mười thiện nghiệp] mà trang hoàng bằng bốn niệm xứ thì khéo léo thực tập sự quán sát theo bốn niệm xứ ấy; mà trang hoàng bằng bốn chánh cần thì diệt trừ được hết mọi thứ ác nghiệp, làm thành được hết mọi thứ thiện nghiệp; mà trang hoàng bằng bốn thần túc thì làm cho cơ thể và tâm thần luôn luôn thư thái, thích thú; mà trang hoàng bằng năm căn thì thâm tín vững chắc, siêng năng thuần túy, không xen biếng nhác, không có lúc nào mê mờ, vọng động, tĩnh lặng thuần hóa, cắt đứt mọi sự phiền não; mà trang hoàng bằng năm lực thì mọi thứ thù nghịch diệt hết, không ai có thể phá hoại; mà trang hoàng bằng bảy giác chi thì thường khéo giác ngộ tất cả các pháp; mà trang hoàng bằng tám chánh đạo thì trí tuệ chính xác hiển hiện thường xuyên như ở trước mắt. [Làm mười thiện nghiệp] mà trang hoàng bằng sự Chi thì có năng lực trừ khử mọi thứ kiết sử; mà trang hoàng bằng sự Quán thì có năng lực biết một cách đúng như sự thật về thực chất của các pháp. [Làm mười thiện nghiệp] mà trang hoàng bằng phương tiện thì mau chóng hoàn thành đầy đủ cái vui hữu vi và cái vui vô vi.

Chúa tể Đại dương, ông nên biết mười thiện nghiệp này đến nỗi có năng lực làm cho mười đại năng lực, bốn sự không sợ, mười tám sự đặc biệt, tất cả thành quả của Phật [mà đại loại là như vậy], đều được hoàn thành đầy đủ. Do vậy, các người phải siêng năng mà tu học [mười thiện nghiệp ấy].

Chúa tể Đại dương, tất cả thành thị làng xóm đều nương tựa địa cầu mà đứng vững, tất cả cây cỏ rừng rú cũng nương tựa địa cầu mà sinh trưởng. Mười thiện nghiệp cũng là như vậy, tất cả thân thể của nhân loại và thân thể của chư thiên đều do mười thiện nghiệp mà đứng vững, tất cả tuệ giác của thanh văn, tuệ giác của độc giác, hạnh nguyện của bồ tát, tất cả thành quả của Phật đà, toàn do địa cầu mười thiện nghiệp mà được hoàn thành.

Đức Thế Tôn tuyên thuyết kinh này hoàn tất thì chúa tể Đại dương, và cả đại hội bao gồm chư thiên, tu la, và các chúng đồng đẳng, thuộc phạm vi thế gian, ai cũng đại hoan hỷ, tin tưởng, tiếp nhận và phụng hành.

Hết